

CAELESTIA-RAPPORT Nr. 1

© 1996, CAELESTIA, ANTWERPEN

HEERLEN - 29/08/1995

ONAFH. GET. E.M. SPOOR ARTIFACT FYSIO FOTO **VIDEO** AUDIO < 50 M

CAELESTIA-Rapport Nr. 1

Waarnemingscoördinaten:

Plaats: Heerlen (NED), 50°55'N / 5°59' O

Datum: 29/08/1995

Tijdstip: tussen 16u30 en 16u45 MEZT

Bijzonderste kenmerken: *Video-opname trapeziumvormig object*

Ooggetuige: *Davey D. L. (°1980)*

1. INLEIDING

Op 29 augustus 1995 filmt de 14-jarige Davey D. L. uit Heerlen met de video-camera van zijn vader een naar eigen zeggen onbekend luchtverschijnsel.

Onder de indruk van het verhaal van zijn zoon besluit vader D. L. om nog diezelfde dag met de betreffende video-cassette langs te gaan bij de Volksterrenwacht Schrieversheide¹ in Heerlen.

Op 30 augustus 1995 laat Jan-Willem SOUREN, directeur van de Volksterrenwacht, een kopie van de video maken bij een lokale videomaatschappij. De kopie wordt vervolgens naar de Utrechtse Sterrenwacht gestuurd waar hij belandt bij Marcel HULSPAS, hoofdredacteur van *Skepter*².

Diezelfde 30ste augustus brengt het plaatselijke dagblad *De Limburger* verslag uit van de melding onder de kop "Sterrenwacht Utrecht gaat video-opname Heerlense Davey bestuderen - *'Het ding heeft in ieder geval de vormen van een vliegende schotel'*" (zie bijlage achteraan dit verslag).

Op 31 augustus zou vader D. L. contact hebben opgenomen met de plaatselijke politiediensten. Het is niet bekend of een proces-verbaal werd opgemaakt.

Nog op 31 augustus brengen twee TV-zenders (SBS 6 en RTL4) het nieuws over de video.

Per brief van 4 september 1995 bezorgt HULSPAS de ontvangen video aan Henk VAN WINKOOP. VAN WINKOOP is lid van de UFO-Werkgroep die eind 1994 binnen de Stichting Skepsis werd opgericht. Tijdens een

vergadering van de werkgroep op 10 september wordt de video aandachtig bekeken. Er wordt geoordeeld dat het onbekende object zich dicht bij de camera bevindt en dat het waarschijnlijk gaat om "een dik insect met dunne vleugels" (HULSPAS), "misschien wel een blaadje aan een spinnewebdraad hangend wapperend in de wind" (VAN WINKOOP). Op zijn beurt, en op verzoek van HULSPAS, bezorgt VAN WINKOOP de kopie op 12 september 1995 aan Frits VAN DER VELDT van het UFO Investigation Program³.

Bij brief d.d. 21 september 1995 van VAN DER VELDT wordt de video voor verder onderzoek overgemaakt aan Caelestia.

Bij brief d.d. 8 oktober 1995 ontvangt Caelestia tevens een verslag met persoonlijke indrukken van VAN DER VELDT. VAN DER VELDT vermoedt dat "de veertienjarige puber Davey D. L. tesamen met een (school) vriend doelbewust een grap heeft uitgehaald, waarvan de heer D. L. kennelijk als één der eersten het slachtoffer is geworden". Zich baserend op de schommelende beweging van het voorwerp en een lichtreflectie op de linkerrand van het object, houdt VAN DER VELDT het bij een "al dan niet zelf gemaakt schaalmodel (...) dat met behulp van een draad aan een hengel of lange stok was gemonteerd en door een verdekt opgestelde mededader voor de camera werd gehouden".

Tenslotte worden de kopie van de video en het verslag van VAN DER VELDT, respectievelijk eind september en midden oktober, door VAN UTRECHT overgemaakt aan Jan VAN EETVELT, correspondent van Caelestia en beeldtechnicus bij de BRTN⁴.

De analyse door VAN EETVELT wordt op 26 oktober 1995 afgerond. Zijn bevindingen en toelichtingen zijn opgenomen in huidig verslag.

2. DE FEITEN

Het enige schriftelijke relaas van de feiten dat ons bekend is, is de onderstaande korte beschrijving, gepubliceerd in *De Limburger* van 30 augustus 1995:

"De jongen zat gistermiddag om even over half vijf op zijn slaapkamer, met de rug half naar het raam. 'Ik moest eigenlijk huiswerk maken, maar ik zat stiekem te spelen met de video-camera van mijn vader.' 'Opeens', vertelt hij, nog steeds een beetje opgewonden 'zag ik iets zwarts vanuit mijn ooghoek.

Ik keek op en toen zag ik een zwart ding boven de bomen van

de Kennedylaan stilhangen. Het leek heel erg op een vliegende schotel.' Davey wist wat hem te doen stond. Hij greep de camera en begon meteen te filmen. Hij probeerde zelfs op het vreemde ding in te zoomen, maar daardoor zijn de beelden wat vaag geworden. Toen zijn vader korte tijd daarna thuiskwam, vertelde hij opgewonden wat hij had beleefd. Vader D. L. bekeek de video-opname en besloot samen met zijn zoon naar de sterrenwacht te stappen".

3. DE GETUIGE

Getuige is Davey D. L., student, en volgens het artikel in de *De Limburger* 14 jaar oud ten tijde van de waarneming.

Er werden geen stappen ondernomen om aanvullende persoonlijke gegevens te bekomen.

Voor zover bekend zijn er geen persoonlijke contacten geweest tussen onderzoekers en getuige. Enkel directeur Jan-Willem SOUREN van de Volksterrenwacht in Heerlen heeft Davey ontmoet. Blijkens het artikel in *De Limburger* heeft SOUREN geen reden gezien om het verhaal van de getuige in twijfel te trekken.

Ondanks de aandacht die in de krant en op televisie aan het voorval werd besteed, meldden zich geen aanvullende getuigen.

4. TIJDSTIP

Het artikel in *De Limburger* meldt dat de feiten zich afspeelden op dinsdagnamiddag 29 augustus 1995, om "even over half vijf".

Aangenomen wordt dat het opgegeven tijdstip accuraat is. De jongen kwam net van school en het juiste uur moet dus makkelijk te herinneren zijn geweest. Ook al ging het hier om een grap, dan nog is er geen reden om aan te nemen dat de getuige opzettelijk zou gelogen hebben omtrent de datum en het tijdstip van de beweerde feiten.

5. PLAATS

De waarneming gebeurde door het vensterraam van de deur van de

slaapkamer van de getuige. De slaapkamer in kwestie bevindt zich op de eerste verdieping van het ouderlijk huis, gelegen in de wijk Welten, aan de Prof. Lambertsstraat te Heerlen, provincie Limburg (Nederland).

De geografische coördinaten voor Heerlen zijn:

- Noorderbreedte: 50°55'
- Oosterlengte: 5°59'

Het onbekende verschijnsel werd gesitueerd "boven de bomen van de Kennedylaan".

Een telefonisch onderhoud dat Frits VAN DER VELDT op 8 september 1995 met vader D. L. had, bracht aan het licht dat in oostelijke richting werd gefilmd.

Een topografische kaart van de omgeving werd niet opgevraagd.

6. METEOROLOGISCHE EN ASTRONOMISCHE OMSTANDIGHEDEN

Gegevens over de weersgesteldheid en de positie van de zon werden niet nagetrokken.

Uit de video-opname zelf kan worden afgeleid dat er een compact wolkendek hing in de richting waarin werd gefilmd (oosten). Hier en daar is een streepje blauwe lucht te zien.

7. ONDERZOEK

Er heeft geen plaatselijk onderzoek plaatsgevonden en de getuige werd niet geïnterviewd. Voorts ontbreken ook de technische gegevens m.b.t. de camera en de gebruikte instellingen. Om die redenen werd het onderzoek voornamelijk beperkt tot de video-beelden.

7.1. Beschrijving van de opname

De totale duur van de opname bedraagt 27 seconden waarvan 23 seconden vatbaar zijn voor analyse (na de "verdwijning" van het onbekende voorwerp zwenkt de camera naar rechts en komt gedurende een 4-tal seconden de rand van de deurraam en het gordijn in beeld). Er is geen onderbreking in de opname.

Video

De opname toont links: de rand van de deurraam met klink; boven: de dakrand; midden: twee boomkruinen met daarboven het onbekende object vóór een blauwe hemel met witte wolken; rechts: de rand van deurraam en het gordijn (Fig. 1). Het object zelf heeft de vorm van een trapezium, is donker van kleur en strak omlijnd (zie uitvergroting object - Fig. 2). De camcorder stond waarschijnlijk ingesteld op automatische focus omdat, telkens als er gedurende een bepaalde tijdsspanne iets in het beeldcentrum valt, hierop gefocuseerd wordt. Ook de automatische belichting (iris-regeling) stond actief omdat men kan vaststellen dat bij het filmen van donkere plaatsen er automatisch meer licht wordt binnen

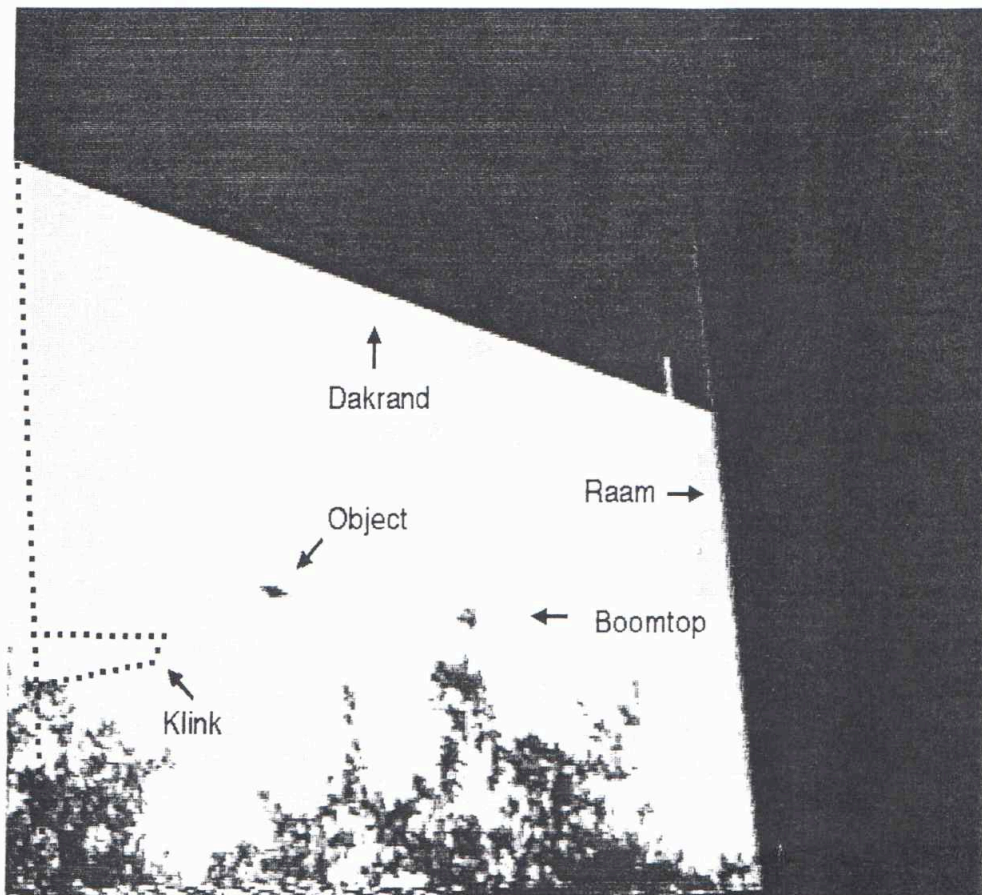


Fig. 1: Een typisch beeld uit de opname met aanduiding van de voornaamste referentiepunten

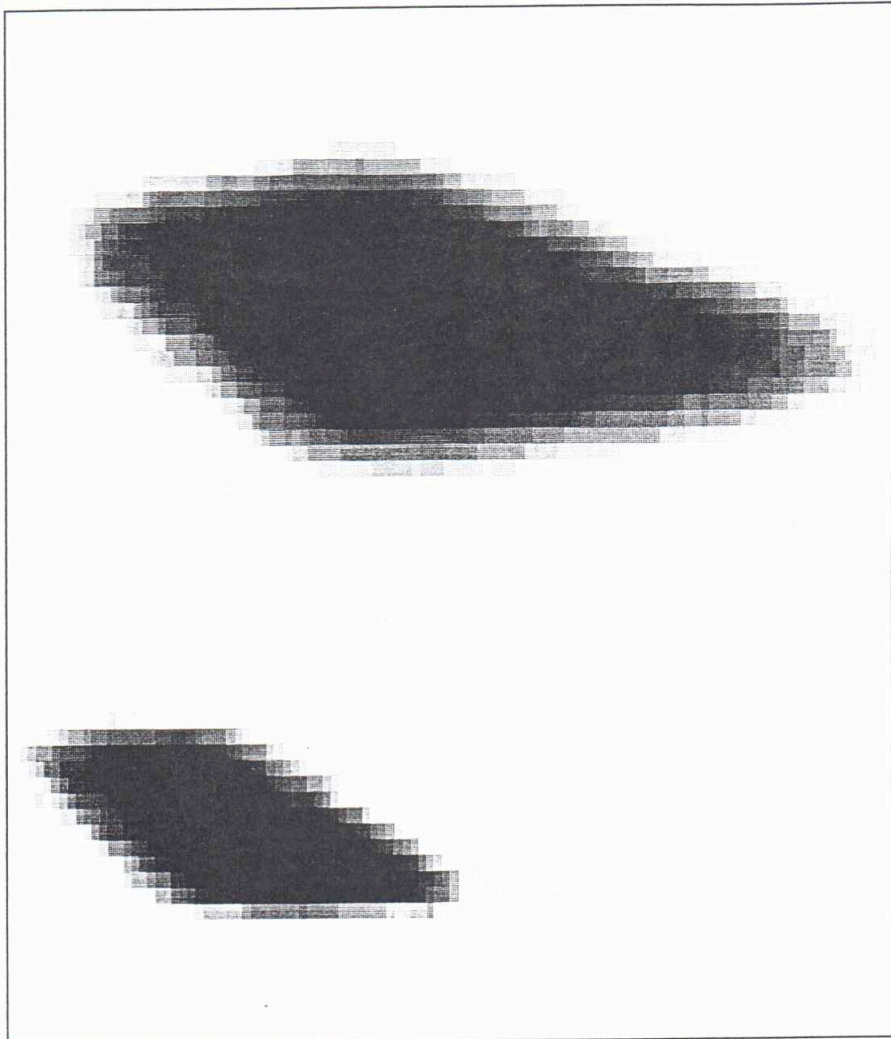


Fig. 2: Uitvergroting object

Bewerking: Color to Gray, Scale, Contrast x 50, Bright x 25

gelaten. De beelden zijn zeer onstabiel gefilmd en zijn voor het grootste gedeelte onscherp door onjuiste focussing en motion blur (bewegings-onscherpte). Vanwege de grillige camera-bewegingen en het herhaalde in- en uitzoomen verdwijnt het niet-geïdentificeerde object regelmatig uit het beeld.

Fig. 3 beschrijft de belangrijkste passages met hun tijdsidentificatie. Beeldnummer 0001 komt overeen met het eerste beeld van de opname.

<u>BldNr.</u>	<u>Tijdcode⁵</u>	<u>Opmerkingen</u>
0001	00:00:01	Bij het begin van de opname staat de camera al naar het raam gericht en is het onbekende object op de snel bewegende beelden als een vage streep in het midden van het beeld terug te vinden. Wanneer de camera langzamer beweegt worden de beelden relatief scherp, wat wijst op een korte brandpuntsafstand.
0071	00:02:21	Het object gaat voor de eerste maal rakelings langs de rechtse boomtop. (Zie ook Fig. 7 op p. 12 van huidig verslag en uitvergroting-1 op VHS-cassette.)
0089	00:03:14	Object gaat voor de tweede maal rakelings langs de rechtse boomtop. (Zie ook uitvergroting-2 op VHS-cassette.)
0104 0124	00:04:04 00:04:24	Het object lijkt dichterbij te komen maar dit lijkt alleen maar zo. Ook de bomen komen dichterbij. Dit werd waarschijnlijk niet met inzoomen maar met het nemen van drie kleine stappen naar het raam bekomen. (Zie vertraging-2 op VHS-cassette.)
0125 0127	00:05:00 00:05:02	Uitzoom (kort).
0132 0139	00:05:07 00:05:14	Inzoom (diep). Beeld wordt zeer onscherp.
0232	00:09:07	Het object gaat voor de derde maal rakelings langs de rechtse boomtop. (Zie ook uitvergroting-3 op VHS-cassette.)
0277 0294	00:11:02 00:11:14	Object lijkt achter dakrand te verdwijnen.
0355 0358	00:14:05 00:14:08	Uitzoom (kort).
0374	00:14:24	Inzoom
0379	00:14:04	
0390 0395	00:15:15 00:15:20	Uitzoom
0395 0402	00:15:20 00:16:02	Inzoom

0531	00:21:06	Schijnbare schommelbeweging van het object naast dakrand. Camera lijkt naar het venster-raam te bewegen.
0569	00:22:19	
0574	00:22:24	Laatste beeld van object naast dakrand.

Fig. 3: Verloop video

Audio

Het geregistreerde geluid bevat geen hoorbare geluiden van buitenaf. Wel is het geluid van een opgewonden jongen te horen die door het zeer stuntelig hanteren van de camcorder ook veel gestommel en gekraak registreert. Op een gegeven moment schijnt de jongen iets te mompelen dat onverstaanbaar is.

Fig. 4 beschrijft de belangrijkste passages met hun tijdsidentificatie. Tijdscode 00:00:00 komt overeen met het eerste beeld van de opname.

<u>Tijdscode</u>	<u>Opmerkingen</u>
00:05:00	Onverstaanbaar gemompel.
00:17:12	Mompelt iets dat op de Engelse uitdrukking "damn" lijkt.

Fig. 4: Verloop audio

7.2. Analyse

Voor de analyse van deze beelden werd de VHS-copie gecopieerd naar een professionele Betacam-machine om de stabiliteit van de opname voor het vertraagd of beeld per beeld bekijken te verbeteren. Om verdere bewerkingen aan Betacam-kwaliteit mogelijk te maken werd de Betacam-kopie gedigitaliseerd naar een Personal Animation Recorder draaiende op een 4040 Amiga Computer-systeem.

De witte vlek (rechts op het onbekende object) doet denken aan een reflectie van zonlicht op de rand van het voorwerp. Dit is echter een

fout die bij amateur-videocamera's kan optreden bij snelle overgangen van donkere naar lichte beeldinformatie. Bij zulke overgangen past de videocamera automatisch een contour-correctie toe (Fig. 5) die bij zeer contrastrijke overgangen tot een witte rand kunnen leiden. Dezelfde witte rand komt overigens ook voor op de boombladeren en op de rand van het vensterraam van de deur.

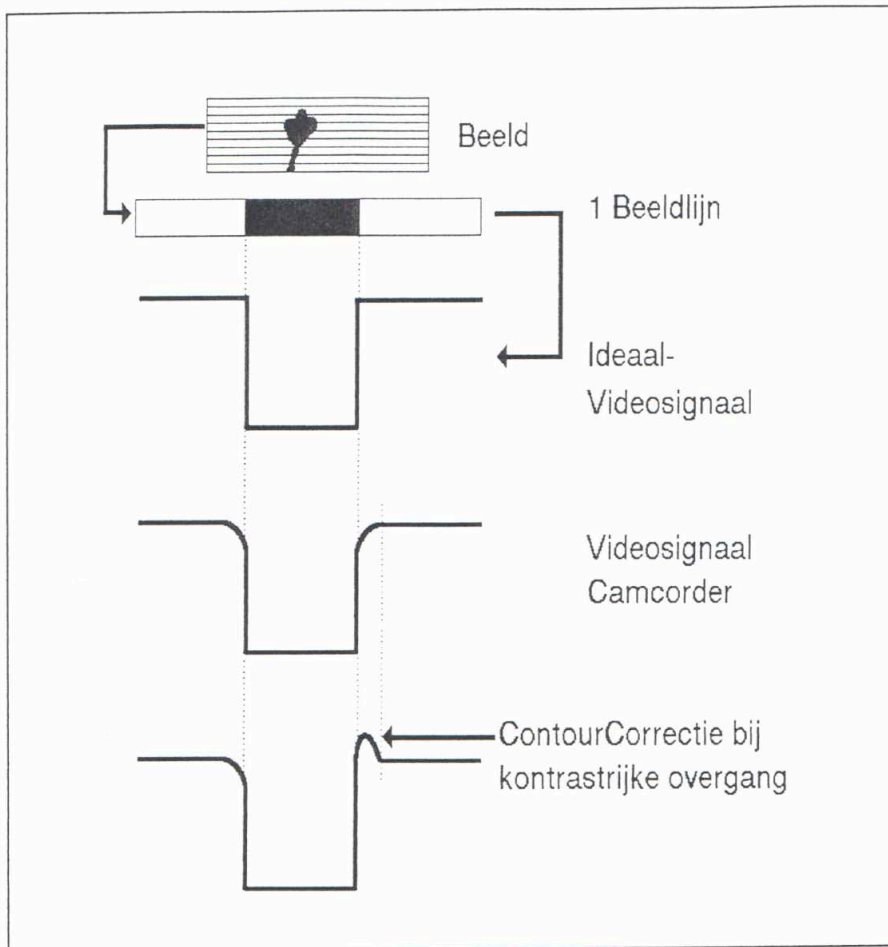


Fig. 5: Contour-correctie bij amateur-videocamera's

Van sommige videocamera's is de elektronica niet snel genoeg om contrastrijke overgangen (in dit geval een donker voorwerp vóór een lichte achtergrond) juist weer te geven. Het video-signaal zal hierdoor bij de overgang afgerond zijn wat een onscherpe, zachte overgang in de beeldinformatie als gevolg heeft. Door het toepassen van een contour-correctie zal het video-signaal bij de overgang iets worden versterkt zodat deze steiler wordt. Bij zeer contrastrijke overgangen zal de versterking soms te veel worden waardoor een witte rand ontstaat in de beeldinformatie.

Om de thesissen van een opgehangen model te verifiëren werd het gedigitaliseerde negatief van de opname bekeken in een poging om eventuele draden te detecteren waaraan het object zou opgehangen zijn. Deze werden niet vastgesteld wat daarom niet uitsluit dat ze gebruikt werden. Indien gebruik werd gemaakt van zeer dunne, doorzichtige visdraad, zou zelfs een professionele videocamera deze niet geregistreerd hebben. Om eventueel zeer moeilijk te detecteren draden toch te kunnen ontdekken, werd één van de scherpere beelden bewerkt met de LineArt-functie (zie Fig. 6). Dit proces zorgt ervoor

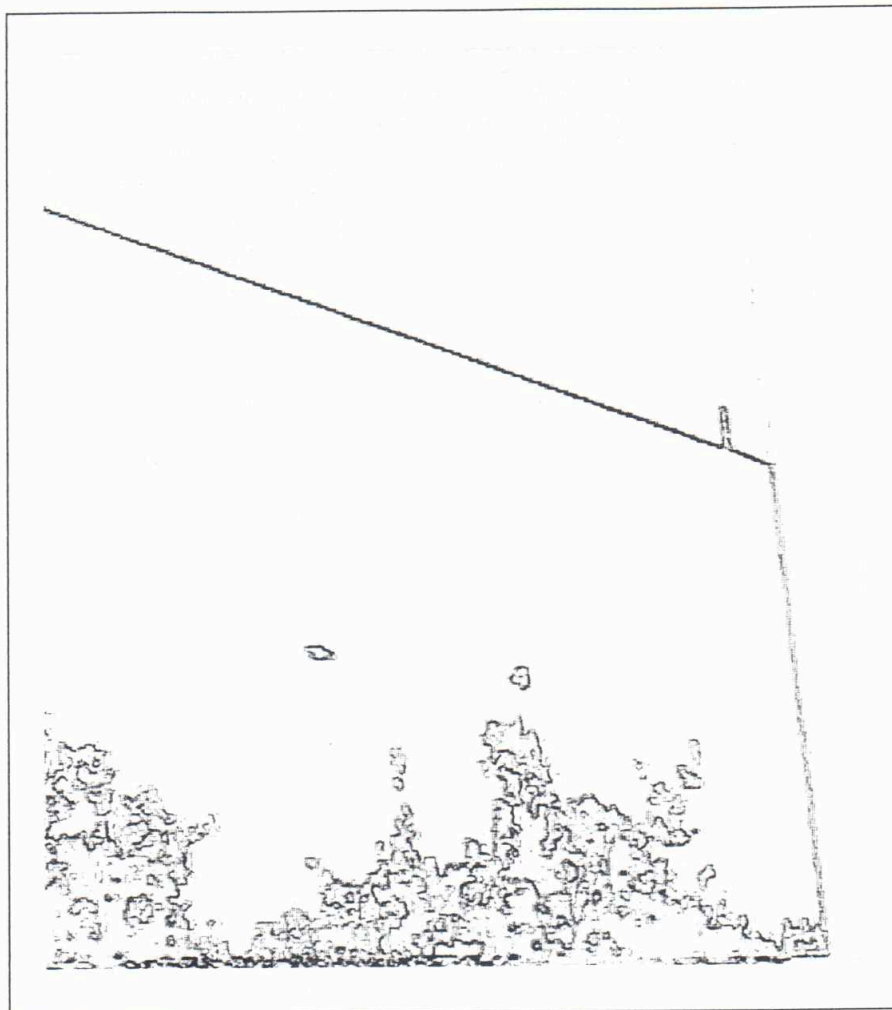


Fig. 6: Draad-detectie
Bewerking: Color to gray, Line Art

dat alleen de overgangen tussen twee verschillende luminantie- of kleurwaarden zichtbaar worden. Ook op dit bewerkte beeld kon geen verdachte lineaire structuur gedetecteerd worden die op een draad zou kunnen wijzen.

Het object is te donker voor een object dat zich op grote afstand bevindt. Er is geen sprake van vergrijzing door luchtperspectief. Een object dat zich verder bevond dan de bomen achter het raam, had merkkelijk grijzer van kleur moeten zijn. Ook opvallend is dat bij het naar boven schieten van het object geen zichtbare perspectivistische vervorming optreedt. Op de scherpe beelden blijft het object gedurende de hele opname dezelfde trapeziumvorm behouden. Een driedimensionele, ronde schijf daarentegen, had bij het verdwijnen achter de dakrand een cirkelvormig aspect moeten vertonen vanwege de gewijzigde hoek t.o.v. de camera. Uit de beelden blijkt immers dat, op het moment dat het object "achter" de dakrand verdwijnt de getuige de camera tot zeer dicht bij het vensterraam beweegt. De dakrand wordt op dat moment van onderuit gefilmd. In die omstandigheden is het ondenkbaar dat een voertuig, dat tientallen meters verder in de lucht "stil hing", achter de dakrand verdwijnt door middel van een opwaartse camera-beweging. De camera moet in dat geval hoog boven het hoofd van de getuige zijn uitgetild, zodanig zelfs dat deze zich hoger bevond dan de afhangende dakrand zelf. Het is moeilijk voor te stellen hoe de getuige, die al genoeg moeite had om het object stil in beeld te houden, dit zou kunnen gepresteerd hebben. De hypothese van een klein schijfvormig model dat door een medeplichtige aan een touwtje naar boven wordt getrokken is evenmin houdbaar aangezien in dat geval, bij het verdwijnen achter de dakrand, de onderkant van het schijfje zichtbaar had moeten worden. Indien aangenomen wordt dat het voorwerp zelf een opwaartse beweging maakte en aldus achter de dakgoot uit het zicht verdween, dan is het niet alleen onbegrijpelijk dat deze opmerkelijke vliegbeweging door de getuige niet wordt vermeld, maar is ook niet te begrijpen waarom de getuige de deur niet opentrok en vanop het achterliggende balkon verder filmde.

Een eenvoudige uitleg voor het verdwijnen "achter" de dakrand is dat het object niet achter, maar vóór de dakrand verdwijnt. De stijgende bewegingen die het object op het einde maakt zijn makkelijk te bekomen wanneer uitgegaan wordt van het idee dat de "UFO" in feite een stukje papier is dat op de glasruit werd gekleefd. Door met de camera lichtjes naar voor te bewegen, tot bijna vlak onder het papiertje, lijkt de "UFO" naar boven te bewegen. Het tegenlicht biedt de ideale situatie om het papiertje "in" de dakrand te laten verdwijnen zonder dat duidelijk is of de "schotel" zich op dat moment vóór of achter de dakrand bevindt. De binnenkant van de dakrand is door het achterliggende zonlicht immers even donker gekleurd als de schaduwkant van

het papiertje.

Telkens de camera naar een bepaalde richting zwenkt, verplaatst het object zich in tegenovergestelde richting. Dit wil zeggen dat het object naar links gaat als de camera naar rechts draait (en omgekeerd) en dat het object naar boven gaat als de camera naar onder draait (en omgekeerd). Het is dus wel degelijk de camera zelf die beweegt en niet het voorwerp.

Wat opvalt is dat de beweging van de camera subtieler wordt zo vlug het object in de buurt van de rechtse boomtop komt, wat kan duiden op het willen voorkomen dat het object vóór de boomtop scheert. Op de bewegende uitvergrotingen-1-2-3 op VHS, kan men niet duidelijk vaststellen dat het object vóór of achter de boomtop passeert doordat

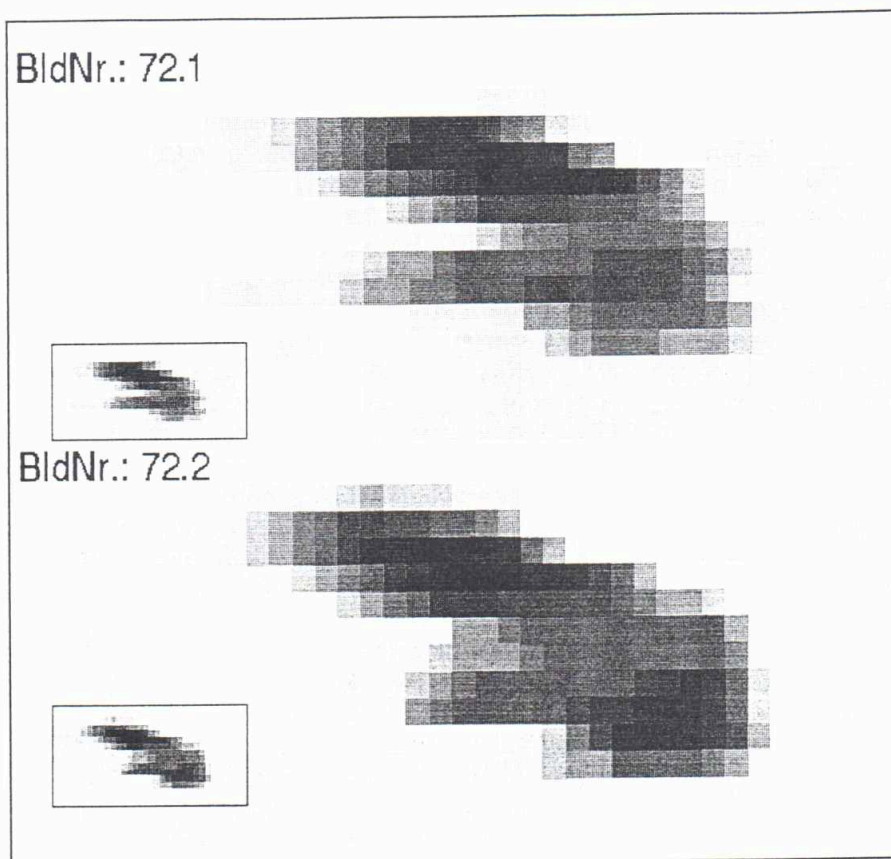


Fig. 7: Niet-geïnterpoleerde uitvergroting
Bewerking: Color to Gray, Scale

de beelden die dit zouden kunnen aantonen te onscherp zijn. De bewegende uitvergroting werd bekomen met een ADO 100. Dit apparaat kan lopende videobeelden realtime geïnterpoleerd uitvergrooten. Interpollatie komt hier op neer dat bij uitvergroting, tussenpixels worden berekend en weergegeven om te voorkomen dat men een blokkerig beeld krijgt. Deze manier van weergave geeft wel een aangenamer bewegend beeld, maar wijkt, door het weergeven van berekende tussen-pixels, af van het oorspronkelijk beeldmateriaal. Fig. 7 geeft een niet-geïnterpoleerde afdruk weer. Op beeldje 72.1 lijkt het object zich vóór de boombladeren te bevinden. Op beeldje 72.2 lijkt het net andersom⁵. De beelden zijn te vaag om met zekerheid vast te stellen of nu de bladeren dan wel het object zich in het voorplan bevinden.

Naar het einde van de opname "zigzagt" het object bruusk van de ene kant van het scherm naar de andere. Hierdoor ontstaat de indruk dat het voorwerp aan een touwtje heen en weer schommelt. Op een contrastrijke negatief-versie werd vastgesteld dat de positie van het object tijdens die passage amper wijzigt t.o.v. de wolken die in dezelfde zin mee bewegen. Dit laat vermoeden dat het ook hier om een camera-beweging gaat en niet om een beweging uitgaande van het object zelf. Een dergelijke schommelbeweging kan enkel bekomen worden doordat de camera tijdens deze passage rond zijn verticale as zwenkte (zie schema in Fig. 8). Hoe dichter het draaipunt tegen het opname-element van de camera ligt, hoe kleiner de zijwaartse verplaatsing van het opname-element en des te kleiner ook de verschui-

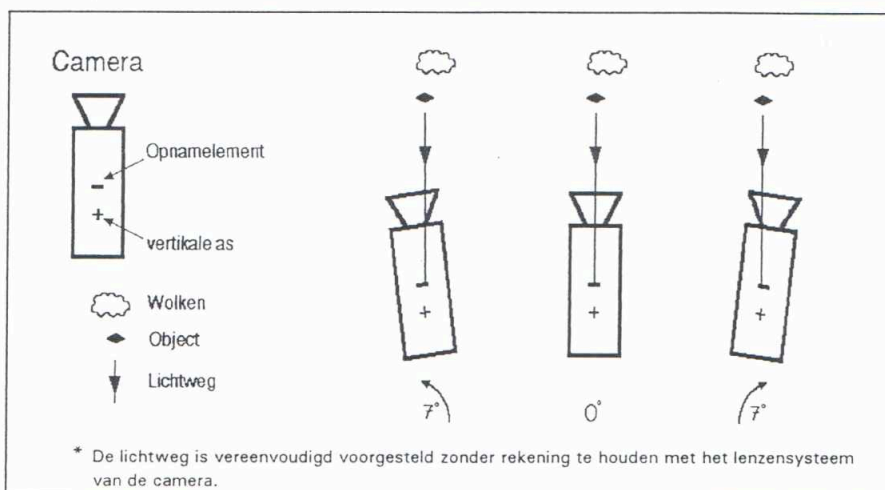


Fig. 8: Verklaring van de "schommelbeweging"

ving van het object t.o.v. de achterliggende wolken. Bij een proefopname met een op een vensterraam gekleefd stukje papier werd zonder veel moeite een gelijkaardig effect bekomen door de camera met een beweging van de pols heen en weer te draaien.

Om exacter na te gaan hoe het object zich op het beeld verplaatst ten opzichte van de bomen, de dakrand en het raamkozijn, werd de passage waarin deze drie referentiepunten voorkomen (Beeldnummers: 0001-0132), d.m.v. een tekenprogramma beeld na beeld bewerkt (zie Bewerking-1 op VHS). Hierbij werd het beeld telkens verschoven zodat het object op een vaste plaats in het beeld werd geplaatst. Deze plaats werd in bepaalde passages gewijzigd om er voor te zorgen dat de referentiepunten zoveel mogelijk in beeld kwamen.

Bij het afspelen van deze bewerkte versie werd vastgesteld dat het raamkozijn en de deurklink bijna niet meer bewegen t.o.v. het object, terwijl de afwijking van bomen en dakrand veel groter is. Om dit nog meer te accentueren werd het raamkozijn en de klink helgroen ge-

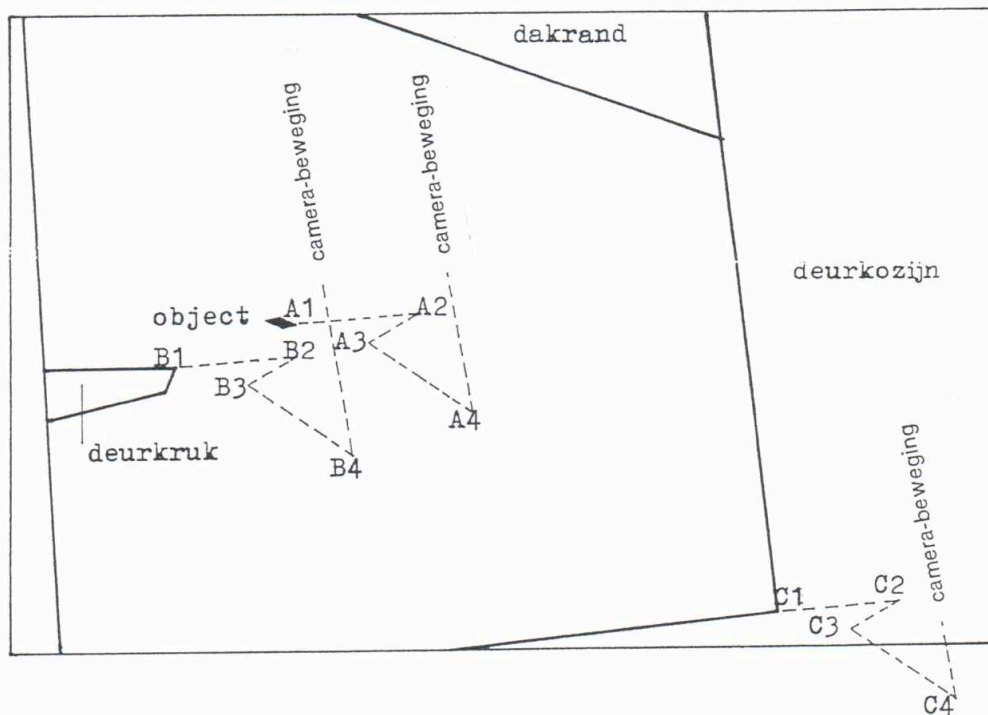


Fig. 9: Voorbeeld van camera-beweging (Schets: VAN DER VELDT)

maakt (zie **Bewerking-2 op VHS**). De afwijkingen die nog te zien zijn kunnen verklaard worden door het kantelen van de camera, de nazweem bij bruuske bewegingen en de lensvervorming aan de randen. Op Fig. 9 is ter illustratie een camera-beweging geschetst aan de hand van drie referentiepunten die tijdens de opname in beeld komen. Het verloop van de beweging is in dit voorbeeld fiktief en is enkel bedoeld om aan te geven wat uit de bewerkte beelden kan worden afgeleid. In tegenstelling tot de wolken, de bomen en de dakrand bewegen het object (A), de deurkruk (B) en de hoek van het deurkozijn (C) op dezelfde wijze door het beeld. De conclusie die zich opdringt is dat het object zich op dezelfde afstand tot de camera bevindt als de vensterruit van de deurraam.

Om een indruk te krijgen hoe eenvoudig het is om een UFO-opname te maken met een papiertje tegen een vensterraam, werd een testopname gemaakt (zie TestOpname op de VHS-cassette). Hieruit stelden we vast dat de cameraman maar heel weinig hoeft te bewegen om een vergelijkbaar effect te verkrijgen. De testopname geeft eenzelfde resultaat als de opname van Davey D. L. De manier waarop is te werk gegaan ligt bovendien volkomen binnen de mogelijkheden van een jonge en onervaren filmer.

7.3. Synthese

1. Op de scherpe beelden vertoont het object een uniforme, donkere kleur. Er zijn geen lichtschakeringen die wijzen op de weerspiegeling van zonlicht. Ook de witte wolkenmassa's worden blijkbaar niet in de romp weerkaatst. Er is evenmin sprake van vergrijzing door luchtperspectief.
2. De camera beweegt te veel, zelfs voor een amateur-cameraman. De bewegingen die de camera maakt geven de indruk dat het object t.o.v. de bomen beweegt, maar de analyse van de beelden toont dat het object t.o.v. het raamkozijn niet merkbaar van positie verandert. Als de camera naar een bepaalde richting zwenkt, vertaalt dit zich op het scherm in een beweging in tegenovergestelde richting.

Verder valt op dat, als de camera dicht bij de deurraam komt, het object snel naar boven schiet. Dit effect is goed merkbaar vanaf de 11de seconde en verklaart zich doordat de hoek waaronder het object dan gefilmd wordt snel vergroot, wat opnieuw wijst op een zeer korte afstand tussen object en camera.

3. Tot tweemaal toe verdwijnt het object achter de dakrand. Indien het object ver verwijderd was en onbeweeglijk bleef, zoals de getuige voorhoudt, dan kan enkel een dermate hoog camera-standpunt dit effect verklaren dat de getuige het voorwerp niet langer in het vizier had kunnen houden. Het feit dat het object tijdens deze sekwentie groot in beeld komt, geeft aan dat de camera zich tot vlak onder het object beweegt waardoor het beeld van het object tegelijkertijd groter wordt en naar boven schiet.
4. Nadat het object een tweede maal achter (of vóór) de dakrand is verdwenen stopt men onmiddellijk met filmen en draait de getuige de camera weg alsof hij weet dat er niets meer zal volgen. Er wordt ook geen poging ondernomen om de opname vanop het achterliggende balkon verder te zetten.
5. Ondanks de publiciteit die aan het voorval werd gegeven en het feit dat het verschijnsel zich op klaarlichte dag boven een woonwijk zou hebben gemanifesteerd, hebben zich geen aanvullende ooggetuigen gemeld.

8. CONCLUSIE

De analyse van de camera-bewegingen en van het aspect van het voorwerp geven aan dat het object zich op dezelfde afstand bevindt van de camera als het vensterglas van de balkondeur. Meer dan waarschijnlijk heeft Davey D. L. een grap willen uithalen door het aanbrengen van een donker stukje papier op een glasraam, in dit geval de deurraam van zijn slaapkamer.

Wellicht niet toevallig is het tijdstip waarop de beweerde UFO-opname totstandkwam. Drie dagen voor de feiten, op 26 augustus 1995, brachten alle belangrijke Nederlandse dag- en weekbladen in grote koppen het nieuws over de "Roswell-film", een beweerdelijk authentiek document dat de autopsie op een buitenaards wezen toont. Bovendien werden fragmenten uit deze sensationele film op 27 augustus in wereldpremiere door de Nederlandse televisie uitgezonden. De kans is groot dat dit de inspiratie leverde voor de grap die Davey op 29 augustus heeft willen uithalen. Mogelijks ook van invloed is dat precies een jaar eerder, eveneens in Heerlen, de Duitser Horst ANSTATT herhaalde malen video's schoot van wat volgens hem onbekende vliegende objecten waren. ANSTATT haalde hiermee de lokale pers⁶, maar een vluchtig onderzoek van zijn video-opnamen wees uit

dat de gefilmde objecten naar alle waarschijnlijkheid gewone lijnvliegtuigen waren.

9. SUGGESTIES VOOR VERDER ONDERZOEK

Om zekerheid te verkrijgen omtrent de aard van het door Davey D. L. gefilmde object zou deze jonge getuige met de feiten van het onderzoek geconfronteerd moeten worden en dienen ter plaatse afstandsmetingen te worden verricht. Ook de mogelijkheden van de videocamera zouden onderzocht kunnen worden. Tenslotte zouden nog de video-synchronisatiesignalen van de originele opname bekeken kunnen worden om te zien of deze van mindere kwaliteit zijn dan een eerste-generatie-opname. Indien Davey alleen het beste fragment van een langere opname overgeschreven zou hebben, moet dit verschil te zien zijn.

Het is echter de vraag of al niet afdoende is aangetoond dat het hier om een gefingeerde UFO-opname gaat en of al niet voldoende tijd en moeite aan dit voorval is besteed.

10. EVALUATIE

Een jongensgrap geïnspireerd op sensationele UFO-berichten in de pers.

*Jan VAN EETVELT & Wim VAN UTRECHT
(oktober-november 1995)
(herwerkt en aangevuld in januari 1996)*

Met dank aan Frits VAN DER VELDT

Noten

¹ Volkssterrenwacht Schrieversheide: Schaapskooiweg 95, NL-6414 EL Heerlen.

² *Skepter* is een uitgave van de Stichting Skepsis: Postbus 2657, NL-3500 GR Utrecht.

³ UFO Investigation Program: Postbus 240, NL-2130 AE Hoofddorp.

⁴ Belgische Radio en Televisie Nederlandstalig.

⁵ Elk beeld van een video-opname wordt opgedeeld in twee beelden die men *rasters* of *fields* noemt. Het eerste *field* bevat de oneven beeldlijnen terwijl het tweede de even beeldlijnen bevat. Deze *fields* worden telkens na elkaar geregistreerd door de camera; doorgestuurd, bewerkt of opgenomen; en weergegeven op televisie. In tegenstelling tot vroeger verkrijgt men met deze nieuwe techniek in dezelfde tijdseenheid niet 1 (vol) maar 2 (halve) in elkaar passende beelden op het scherm. Hierdoor verkrijgt men 50 beelden per seconde in plaats van zoals vroeger 25, wat voor het oog als minder flikkerend wordt ervaren. Twee opeenvolgende *fields* noemt men een *frame*. Het proces zelf wordt *interlacing* of *interliniering* genoemd.

Met de nummering 72.1 wordt dus het eerste *field* van beeld of *frame* 72 bedoeld. 72.2 stelt het tweede *field* voor. Een andere mogelijke schrijfwijze om *field* 2 van *frame* 72 aan te duiden is 00:02:22.2 (professioneel ook wel aangeduid als: 00:02:22*), waarbij achtereenvolgens de minuten, seconden, *frames* en *fields* worden bedoeld.

⁶ Cfr. *Belang van Limburg* van 1 september 1994, met verwijzing naar een artikel in *Het Limburgs Dagblad*.

Inhoud VHS-cassette *

1. Copy van toegestuurde VHS
2. Negatief (z/w)
3. Slow-motion (snelheid:1/4)
4. Slow-motion (snelheid:1/2)
5. Uitvergroting-1
6. Uitvergroting-2
7. Uitvergroting-3
8. Bewerking-1
9. Bewerking-2
10. TestOpname

* niet bijgevoegd



De Limburger: 30-08-1995

* Davey de Leeuw bekeek samen met directeur Jan-Willem Souren van de Sterrenwacht op een computerscherm de ingevoerde beelden van zijn video-opname.

Foto THUIS HABETS

Sterrenwacht Utrecht gaat video-opname Heerlense Davey bestuderen

„Het ding heeft in ieder geval de vormen van een vliegende schotel”

Van onze verslaggever

HEERLEN - De veertienjarige Davey de Leeuw uit de Heerlense wijk Welten zal de dag van gisteren niet snel vergeten. Hij meende 's middags vlakbij zijn huis een ufo te zien en maakte er een video-opname van, die hij gisteravond nog naar de Heerlense sterrenwacht bracht voor nader onderzoek.

Sterrenwacht-directeur Jan-Willem Souren, die doorgaans erg sceptisch staat tegenover ufo-meldingen, zei gisteravond na het zien van het filmpje dat hij er niet goed raad mee weet. „Voor zo ver ik kan zien, is het geen vliegtuig en het ding heeft in ieder geval de vormen van een vliegende schotel. Bovendien lijkt het vrij stil boven de bomen te hangen.” Souren stuurt de 22 seconden durende video-

opname vandaag nog door naar de Utrechtse sterrenwacht, waar deskundigen het filmpje wetenschappelijk gaan onderzoeken. Voor Davey is het wel duidelijk wat hij heeft gezien. De jongen zat gistermiddag om even over half vijf op zijn slaapkamer, met de rug half naar het raam. „Ik moest eigenlijk huiswerk maken, maar ik zat stiekem te spelen met de videocamera van mijn vader.” „Op-

eens”, vertelt hij, nog steeds een beetje opgewonden, „zag ik iets zwarts vanuit mijn ooghoek. Ik keek op en toen zag ik een zwart ding boven de bomen van de Kennedylaan stilstaan. Het leek heel erg op een vliegende schotel.” Davey wist wat hem te doen stond. Hij greep de camera en begon meteen te filmen. Hij probeerde zelfs op het vreemde ding in te zoomen, maar daardoor zijn

de beelden wat vaag geworden. Toen zijn vader korte tijd daarna thuiskwam, vertelde hij opgewonden wat hij had beleefd. Vader De Leeuw bekeek de video-opname en besloot samen met zijn zoon naar de sterrenwacht te stappen. Jan-Willem Souren: „De beelden verschillen in ieder geval heel duidelijk met die van opnames van andere, zogenaamde ufo's. Daar kon ik meteen aan zien dat het om een Awacs-vliegtuig ging, al wilde de maker van die opnames er toen niet aan. Ik weet eerlijk gezegd niet goed wat ik hiervan moet vinden. Vreemd is het in ieder geval wel.” Davey wacht vandaag gespannen op het oordeel van de Utrechtse sterrenwacht.

CAESTIA

Wim VAN UTRECHT

Kronenburgstraat 110

B-2000 Antwerpen

B E L G I U M